

der er meningen med bloktilskuddet, så vi ikke går fejl af hinanden, når de dansk-færøske forhandlinger genoptages. Da det trods alt er uklart, hvad disse forhandlinger kan og skal ende med – spiller vi ludo, eller spiller vi skak? – tilslutter vi os, at regeringen i denne omgang forhandler en bloktilskudsaf tale for ét år, nemlig finansåret 2002. Det vil også give tid til at komme på det rene med, om vi skal ende med en selvstyre aftale, eller om vi i stedet skal koncentrere os om at genforhandle hjemmestyreløven og i den forbindelse overføre flere områder til færøsk forvaltning.

I sin tid blev der jo etableret en liste over, hvad der efter forhandling kunne overgå til Færøernes selvforvaltning, og vi er rede til at se på den igen ganske uden faner og fordomme; der er gået 50 år.

I tidens løb er flere områder jo overført til Færøerne, og lad mig så blot i den forbindelse nævne råstofferne i den færøske undergrund, som det er meget passende at Folketinget nu tilslutter sig regeringen Schlüters overdragelse af i december 1992.

Når vi nu har stillet os forstående, forhandlingsvillige og åbne over for de færøske ønsker om suverænitet eller en ny hjemmestyreordning, skal det til sidst siges, at Det Konservative Folkeparti håber, at færingerne forbliver i rigsfællesskabet og ikke lader bitterheden over regeringens kluntede optræden i banksagen ødelægge deres forhold til rigsfællesskabet.

Vi finder, at dette fællesskab er et smukt eksempel for den stridbare omverden på, hvor harmonisk historisk sammenbragte folk kan udvikle deres fællesskab og tilpasse det de skiftende tider, så det bliver til gavn for alle i rigsfællesskabet.

Men skal vi alligevel skilles til slut, skal det ske forstandigt, fornuftigt og med de gensidige positive følelser for hinanden i behold.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Den sidste ærede taler, hr. Per Stig Møller, nævnte omkring bloktilskuddet, at det går til betaling af nogle opgaver, som Danmark ellers ville have haft på Færøerne, og som landsstyret nu arbejder for regeringen med. Det er fuldstændig rigtigt.

Der er desværre den fejlopfattelse i den danske befolkning, at bloktilskuddet er noget, som tilsendes Færøerne, og som forsvinder ned i et hul i Nordatlanten. Jeg beklager, at den fejlopfat-

telse er så udbredt. Jeg ved ikke, om jeg skal bebrejde danske politikere, at de har misinformeret den danske offentlighed, eller om det er pressen, der ikke har gjort sit arbejde godt nok.

Vi ved jo, at bloktilskuddet tilsendes Færøerne – det er rigtigt – men hver en krone kommer tilbage igen. Vi lever jo som to økonomier i forbindelse, og det vil sige, at alt det, som sker på Færøerne af økonomisk aktivitet, afspejler sig positivt i den danske økonomi som helhed. Hver enkelt færinger producerer og eksporterer i gennemsnit for lige så store værdier, som hver enkelt dansker gør, til gavn for Den Danske Nationalbank.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg synes, det var et godt indlæg, der kom her, for det viser jo, at vi er enige om forståelsen af bloktilskuddet. Jeg er enig i den beskrivelse, som er kommet her omkring bloktilskuddet; det var jo også det, jeg selv sagde. Det tyder jo også på, at vi i hvert fald ikke har disse misforståelser. Det betyder så også med den økonomiske aktivitet på Færøerne, at bloktilskuddet jo præcis er noget, der kan forhandles ud fra de opgaver, som den danske stat har bedt færingerne varetage, og som færingerne selv har bedt om at måtte varetage.

Derfor er det også meget fornuftigt, at vi nu tager det for ét år ad gangen, mens vi finder ud af, hvad spor vi går ad.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Den bedste illustration af bloktilskuddet, vil jeg gerne sige hr. Per Stig Møller, er, at det har samme størrelsesforhold, hvis vi ser på Danmark, Færøerne og Grønland, som hvis Færøerne f.eks. betalte 1 pct. af Lagtingets budget om året, sølle 30 mio. kr., for at kunne eje eller for at kunne have et rigsfællesskab med f.eks. Bjørnøya og Spitsbergen. Det ville være en mægtig fin forretning for Færøerne.

Derfor er jeg sikker på, at de folk her i Danmark og måske endda på Færøerne og i Grønland, som forstår den problemstilling, er fuldstændig klar over, at Danmark laver en god forretning ud af den milliard, de sender til Færøerne, og de 3 milliarder, som sendes til Grønland.

Men det er ikke godt for den færøske økonomi at få en årlig indsprøjtning på 1 mia. kr., uden at der foreligger produktion. Det blæser økonomien op, og det forværrer vores konkurrenceev-